

afskaaet fra at give Tilbud paa Arbejder ved Bygningen, hvis man antog Tilbudet fra Murersvendenes kooperative Forening. Derfor blev det næstlaveste Tilbud, som var indstillet til Approbation fra Arkitekten, antaget." Altsaa, naar Murermestrene øver et Pres overfor det ærede Medlem Hr. Slebsager, saa bøjer han af; saa siger han, at han beklager, at det er saadan, men det er der ikke noget at gøre ved. Hvorfor nævner det ærede Medlem Hr. Slebsager ikke den Sag, og hvorfor vil han ikke diskutere den? Fordi han kun har et eneste Formaal, nemlig at lægge Arbejdernes Organisation for Had og søge at rejse et Værn for Skruebrækkerne. Saa snart der er Tale om Arbejdsgiverne, saa bøjer han af med et beklagende Skuldertræk; men Arbejderne, de skal slaas ned. Det kendetegner hele den forløjede Agitation, som Venstre fører.

Anden Næstformand (Parkov): Udtrykket „forløjet Agitation“ bør ikke benyttes.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det er meget rigtigt, skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Lundberg, at jeg een Gang har gjort Rede for Forholdene ved Posthuset i Randers, og det er højst beklageligt, at Forholdene ligger saaledes ikke blot indenfor Arbejdernes, men ogsaa i visse Forhold indenfor Arbejdsgivernes Organisation. Jeg har Gang paa Gang sagt baade her og ude i Landet, at vi ønsker at paatale Overgreb, naar de kommer, hvad enten det er fra Arbejdernes eller fra Arbejdsgivernes Side. Jeg staar ikke som Angriber af Organisationerne, jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som han sagde meget smukt overfor mig, at Fagforeningerne er det eneste Værn om Arbejdernes Hjem — om det nu er det eneste, skal jeg lade være usagt, men selvfølgelig er det et Værn. Jeg har ogsaa Gang paa Gang anerkendt Organisationens Betydning i det moderne Samfund, hvor Maskineriet er for kompliceret til, at man kan undvære Organisationsretten. Men det, jeg ønsker at paatale og vedblivende vil paatale, er Overgreb og Misbrug fra Organisationernes Side. Organisationerne maa for mig blive saa stærke, som de vil, men de skal bruge deres Magt indenfor de Rammer, som Grundloven og Lovgivningen fastsætter; gaar man ud over dette, begaar man Misbrug. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil sammenligne Arbejdernes Kamp og de Forhold, som kan

komme til Stede for den enkelte, hvis han ikke vil bøje sig, med Soldatens, som, hvis han ikke har fulgt en Ordre o. s. v., bliver skudt, saa gælder den Sammenligning jo aldeles ikke overfor Fagforeningerne og Arbejdsgivernes Organisationer o. s. v.; thi de er nu en Gang Foreninger, men Pligten til at forsvare sit Land har man i Henhold til Lovgivningen og Grundlovens § 88; den Pligt paahviler enhver Samfundsborger til Gengæld for de Rettigheder, som Samfundet yder ham. Dette Forhold kan aldeles ikke sidestilles med, hvad det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde om de organiserede Arbejdere.

Overfor det ærede Medlem Hr. Sundbo skal jeg blot sige dette: Det ærede Medlem ved jo, at Kristeligt Dansk Fællesforbund Gang paa Gang har tilbudt Forhandling om Løn og Arbejdsvilkaar, men hver Gang man er mødt til en Forhandling, er det blevet stillet som ufravigelig Betingelse fra Fagorganisationernes Side: Det hjælper ikke noget, at vi kommer til Enighed om disse Forhold, for vi forlanger, at de skal ind i Fagforeningen, og hvis de ikke vil ind i Fagforeningen, forlanger vi, at Mestrene skal afskedige dem fra Arbejdspladsen. De maa altsaa faa alt muligt andet, maa have Frihed paa alle andre Omraader, kun een Ting maa de ikke have Lov til: at staa udenfor Fagforeningen. Det er den Frihed, Fagforeningen vil give.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Hvis der var den Ærlighed i det ærede Medlem Hr. Slebsagers Standpunkt, som han hævder, der er, hvorfor nævner han da aldrig i sine mange og lange Taler her og ude omkring i Landet et eneste Tilfælde, hvor Arbejdsgiverne er optraadt paa en Maade, som han maa beklage, og som han her indrømmer, han maa beklage? Fordi han kun har det ene Formaal: at vende sig mod Arbejderne (Modsigelse). Men hvorfor gør det ærede Medlem det da ellers ikke? Hvis det ærede Medlem Hr. Slebsager virkelig havde været den stærke Mand, han gerne vil give det Udseende af at være, havde han den Gang sagt til Murermestrene i Randers: Nu vel, ønsker De ikke at give Tilbud paa Post- og Telegrafbygningen, faar De lade være, vi faar nok den Bygning opført alligevel, jeg vil ikke være med til at smide 14 500 Kr. ud af Statskassen for at imødekomme de Herrers Trang til at knægte de kooperative Foretagender.